

E. faecalis. Нельзя исключить роль медицинского персонала как источников инфекции, т.к. среди них выявлено носительство патогенного стафилококка.

**Петренко Т.О., Меркулова Н.Ф., Могиленець О.І., Соломенник Г.О.,
Гвоздецька М.Г., Юрко К.В., Винокурова О.М.
АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ РІЗНИХ СХЕМ ТЕРАПІЇ ІНФЕКЦІЙНОГО
МОНОНУКЛЕОЗУ, СПРИЧИНЕНОГО ВІРУСОМ ЕПШТЕЙНА-БАРР**

**Кафедра інфекційних хвороб
Харківський національний медичний університет, Харків, Україна
Науковий керівник: професор Козько В.М.**

Мета роботи – проаналізувати ефективність різних схем терапії хворих на інфекційний мононуклеоз (ІМ), що викликаний вірусом Епштейна-Барр (ВЕБ).

Матеріали та методи. Під нашим спостереженням перебувало 38 хворих на ІМ, яких в залежності від терапії було розподілено на три групи. До I групи увійшли 9 хворих, яким призначалася традиційна патогенетична терапія (реосорбілакт, сольові розчини, сорбенти, десенсибілізуючі та протизапальні нестероїдні препарати). Хворі II групи (13 пацієнтів) отримували додатково до патогенетичної терапії валацикловір по 500 мг 2 рази на добу протягом 12 днів. Хворі III групи (16 пацієнтів) поряд з патогенетичною отримували комбіновану терапію: валацикловір по 500 мг 2 рази на день упродовж 12 днів та нуклекс по 2 таблетки (500 мг) 2 рази на добу протягом 21 дня. Статистичний аналіз даних, що були отримані, проводився методом варіаційної статистики з використанням критерію t Стьюдента.

Результати. При динамічному обстеженні було встановлено, що застосування патогенетичної терапії у комбінації з валацикловіром і нуклексом сприяло зникненню клінічної симптоматики у більш ранні терміни, більш інтенсивному зниженню кількості лімфоцитів та атипових мононуклеарів, ніж у групах порівняння, позитивно впливало на порушений клітинний імунітет та приводило до зменшення кількості копій ДНК ВЕБ у сироватці крові або повної елімінації вірусу після курсу лікування.

Висновки. Отримані результати виявили вищу ефективність схеми комбінованої терапії, що включала препарати валацикловір та нуклекс, у порівнянні з іншими схемами терапії хворих на ІМ, спричинений ВЕБ.

**Плотнікова В.В.
АНАЛІЗ ЗМІН ПОКАЗНИКІВ ІМУНІТЕТУ У ХВОРИХ НА ПСОРИАЗ**

**Кафедра дерматології, венерології і СНІДу
Харківський національний медичний університет, Харків, Україна
Науковий керівник: професор Дащук А.М.**

Псоріаз є одним із найпоширеніших рецидивуючих хронічних запальних захворювань шкіри. За даними Міжнародної федерації псоріатичних асоціацій, в світі налічується 125 млн. людей, хворих на псоріаз. Класичні методи системної терапії псоріазу не призводять до повного одужання і направлені лише на зменшення ступеню важкості захворювання та збільшення періоду ремісії. Все це диктує необхідність пошуку нових патогенетичних підходів до лікування псоріатичної хвороби. В останні роки в терапії хворих на псоріаз використовують препарати, які модулюють імунні реакції в шкірі. Обґрунтуванням для їх використання є дані про особливості взаємодії клітин шкіри та імунної системи.

Мета дослідження. Вивчення змін показників імунітету у хворих на псоріаз з метою оптимізації комплексного лікування.